
Minneord

OSS IMELLOM

ASBJØRN AAKVAAG

EGIL HAUG

tidligere kolleger



Roar Nissen-Meyer døde 2.9. 2008, vel 94 år gammel. Et langt og produktivt liv er avsluttet – ikke bare i helsevesenet og i kreftomsorgen, han deltok også på mange andre arenaer like til det siste.

Han tok medisinsk embetseksamen i Oslo i 1941. Da hadde han allerede deltatt i Vinterkrigen og fått utmerkelse – det finske frihetskorsket med sverd. Senere ble det motstandsarbeid i Norge, og det ledet ham til Sverige og senere til England. Den indremedisinske spesialistutdanningen, som ble startet først etter krigen, førte ham i 1952 til Aker sykehus, Medisinsk avdeling B, og overlege J.H. Vogt. Her ble hans interesse for endokrinologi vakt, spesielt interessen for hormonbehandling av brystkreft. Han forsto tidlig at man i klinisk endokrinologi var avhengig av å måle aktiviteten i de ulike endokrine organene. Han hadde derfor studieopphold ved hormonlaboratorier i København og Stockholm og startet den virksomheten som senere utviklet seg til Hormonlaboratoriet ved Aker sykehus.

For å kunne samle seg om sin primære interesse, hormonbehandling, og senere annen medikamentell behandling av brystkreft, flyttet han i 1957 til Radiumhospitalet, der han startet det som skulle bli hans livsverk og som han høstet stor internasjonal anerkjennelse for – de systematiske og langsiktige undersøkelsene av

behandlingsresultatene ved brystkreft. Hans internasjonale posisjon gjorde at han fikk ansvar for gjennomføringen av store behandlingsstudier som omfattet flere land. Hans nøyaktighet, og ikke minst hans forståelse av god statistisk design, gjorde at disse studiene fikk stor gjennomslagskraft. Som et uttrykk for dette ble han i 2000 tildelt pris fra en amerikansk organisasjon, Celebrating Survival: A Century of Advances in Early Breast Cancer, der det ble pekt på hans pionerinnsats for å forlenge overlevelsen ved tidlig brystkreft.

I 1968 vendte han tilbake til Aker sykehus. Der fikk han ansvaret for den endokrinologiske virksomheten, etter at det ble etablert en spesialseksjon for utredning av endokrinologiske sykdommer.

Roar Nissen-Meyer nøyte stor faglig respekt i inn- og utland. Han var i 1965 – 67 formann i Norsk Selskap for Endokrinologi, og ble senere utnevnt til æresmedlem der. Han var i flere år formann i Norsk Forening til Kreftens Bekjempelse og i mange år norsk redaktør av *Acta Endocrinologica*. I 1983 ble han utnevnt til ridder av første klasse av St. Olavs Orden.

Som pensjonist ble han en støttespiller for konen Gerd i arbeidet for de svakere i samfunnet, og for de eldre. Det var for eksempel transport av eldre til ulike aktiviteter, innsamling av klær til nødstilte og andre aktiviteter av denne typen.

Våre tanker går til Gerd, hans kone i 68 år, og hans barn, svigerbarn, barnebarn og olderbarn.

Det er en ekte hedersmann som er gått bort, og vi lyser fred over hans minne.

Publisert: 23. oktober 2008. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. juli 2026.